

JULIAN HETZEL / CAMPO ALL INCLUSIVE

Woensdag 30 november om 20u in De Schouwburg

Verhaal

In 'All Inclusive' bevraagt Julian Hetzel de esthetisering van geweld en de explosieve kracht van oorlogsbeelden. Vertrekkende vanuit het principe van "creatie door destructie" importeerde hij enkele kilo's oorlogspuin uit Syrië. De brokstukken transformeerde hij in Europa tot kunst. Kunst naast oorlog en toeristen naast vluchtelingen. Hij verbindt realiteit met verbeelding tijdens een fictieve rondleiding doorheen een tijdelijke expositieruimte. Je wordt uitgenodigd om te kijken naar een museumbezoek waar de realiteit keihard terugslaat. Wat als we empathie kunnen kapitaliseren door mensen naar mensen te laten kijken?

In De Spil spelen Jamal (uit Marokko), Akram en Khaled (uit Syrië), Carola (uit Ecuador), en Rasha (uit Syrië) mee. Met dank aan Refu-interim Kortrijk.

Julian Hetzel

Julian Hetzel (Duitsland, 1981) woont in en werkt vanuit Utrecht. Hij studeerde visuele communicatie aan de Bauhaus University Weimar (2008) en zette daarna zijn studie voort bij DasArts Amsterdam.

Julian Hetzel werkt als theatermaker, muzikant en beeldend kunstenaar. Zijn werk is doorwrocht, provocatief, geëngageerd en toegankelijk. Het bevindt zich op het snijvlak van theater, performance, media, muziek en beeldende kunst en heeft steevast een documentaire aanpak en politieke ondertoon.

Hij is artistiek directeur van Ism & Heit, een Utrechtse stichting waarmee hij zijn artistiek werk realiseert en produceert. Recent creëerde hij o.a. 'Schuldfabrik', een performance doorheen meerdere kamers, waarin de collectieve plicht om te herinneren in dialoog wordt gebracht met het individuele recht op vergeten. Sinds 2018 is Julian Hetzel als associated artist aan het Gentse kunstencentrum CAMPO verbonden, alwaar hij 'All Inclusive' creëerde.

Een interview met Julian Hetzel

Waarover gaat 'All Inclusive'?

'All Inclusive' is een zoektocht naar schoonheid aan de donkere kant van ons bestaan als mens. Hebben conflicten of oorlog een esthetische kwaliteit? Het gaat ook over de kapitalisatie van geweld of pijn. Kunnen we munt slaan uit de schoonheid? Het is een kritisch project over culturele consumptie, dus ook over mezelf als kunstenaar.

Het uitgangspunt van 'All Inclusive' is een reeks historische oorlogsfoto's die dodelijk geweld tonen. De fotograaf en de moordenaar halen de trekker op hetzelfde moment over. Bij het zien van die foto's voelde ik een tweestrijd. Aan de ene kant ben ik nieuwsgierig naar foto's die geweld vastleggen, anderzijds stoten ze mij enorm af. Bij dit dilemma groeide mijn interesse naar de economische kant: wie maakt winst met het maken en doorverkopen van deze foto's? De economie die onze maatschappij vormgeeft, is iets wat mij over het algemeen erg interesseert."

De aanwezigheid van echte vluchtelingen op de scène is op sommige momenten erg confronterend.

Ik ben mij ervan bewust dat het stuk polariseert. Sommigen vinden het een totale "Abrechnung", een totale afrekening. Anderen beschrijven het als een sociaal experiment dat verschillende ethische en morele lijnen overschrijdt. Elk publiek reageert anders. Ik krijg zowel liefdesbrieven als haatmail. Eén van de vluchtelingen met wie we ooit werkten, zei dat zijn hart pijn deed bij het zien van het stuk. Hij zei ook dat hij sommige leden van het publiek hun hoofd had zien vasthouden, alsof zij daar pijn hadden. Misschien voelen we niet dezelfde pijn op dezelfde plaats, maar we delen allemaal dezelfde beleving.

Wat vind je van de huidige politieke discussie rond kunst?

Ik geloof dat kunst nooit een dienstmaagd van de politiek mag worden. In kunst kun je situaties simuleren die in werkelijkheid niet kunnen bestaan. Kunst is waar je vrij en alternatief denken cultiveert.

Vandaar ook mijn expliciete aanpak van bepaalde onderwerpen. Ik wil me niet verbergen achter puur esthetische of formele uitingen. Onze politieke en economische systemen mogen eens stevig door elkaar worden geschud.

Pers

“All inclusive biedt pijnlijk herkenbare taferelen, waarbij je even vaak moet schaterlachen als de wenkbrauwen frons. Hetzel ontmaskert de vaak te hoogdravende intenties van kunst en werpt een kritisch licht op de dunne grens tussen engagement en exploitatie, inclusief die van hemzelf. De uitgang voor het publiek is – uiteraard – through the gift shop.” De Standaard ****

“Daarmee is ‘All Inclusive’ een even briljante als pijnlijke performance, een schot op onze eigen moraal.” Theaterkrant.nl *****

Credits

Regie: Julian Hetzel | Met: Kristien De Proost, Edoardo Ripani, Geert Belpaeme en lokale figuranten | Dramaturgie: Miguel Angel Melgares | Artistiek advies: Sodja Lotker | Kostuums: Anne-Catherine Kunz | Productie-assistentie: Sabine Mangeleer | Techniek: Korneel Coessens & Piet Depoortere | Productie: kunstencentrum CAMPO i.s.m. Ism & Heit Utrecht | Coproductie: Frascati Producties, Schauspiel Leipzig, SPIELART Festival & Münchener Kammerspiele | Met dank aan: Grace Al-Ahmar & Liam Alzafari (rubble art), Hannes Waldschütz (design spin art machine), Niklas Hamman (3 art design) & Printstudio 868

Met speciale dank aan: Ahmad Alhaj-Karim, Ahmed M I Soboh, Alaa Howija, Babak Tolouei, Ban Al-Shaikhli, Dubravko Butina, Emad Khazal, Fadi Rajab, Ghassan Al Najjar, Mina Ahmadyaar, Mohannad F Khalaf, Nadia Alhassanat, Nasrudin Alham, Nazila Bahador, Patrick Debyser, Yara Ward e.a.

THEATER IN DE KIJKER

HET NATIONALE THEATER / SADETTIN K // CITIZEN K

Zaterdag 3 december om 20u30 in de Komedie

Met een chronologische lijst van 254 ultrakorte, maar zeer relevante gebeurtenissen trekt Sadettin Kirmiziyüz ons zijn leven binnen. Van zijn jeugd in Zutphen (Gelderland) tot zijn huidige bestaan in Amsterdam Noord, van het VWO tot de Toneelacademie Maastricht. Over hoe hij nu weer te veel en dan weer te weinig Turks is, hoe hij leert zwemmen, zijn eerste liefde, hoe de politie hem telkens weer staande houdt, hoe hij met zijn opa Werthers Echte snoept, de dilemma's, zijn tweede liefde, zijn zoontje en hoe ze samen naar de sterren kijken. “Vanaf de maan gezien zijn we allemaal even groot.”

Een versnipperd zelfportret dat voelbaar maakt hoe meedogenloos en geniepig identiteitspolitiek en racisme werken. Treffend, geestig en soms hartverscheurend.

Multi-instrumentalist Kaspar Schellingerhout geeft tegengas, voelt mee, jut op en zalft.

“Eén van die zeldzame parels die net zo hartverwarmend is als dat het koud om het hart slaat.” *****Trouw

HET NIEUWSTEDELIJK // VREDE, LIEFDE & VRIJHEID

Maandag 12 december om 20u in De Schouwburg – inleiding om 19u15

1919, een Parijse hotellobby. De sfeer is uitgelaten: de twinties staan ready to roar.

“Een zwarte, een homo en een danseres zitten samen op hotel: het lijkt het begin van een mop”, zegt Lydia Lopokova. De sterdanseres van Les Ballets Russes is Londen ontvlucht en verblijft in Hotel Majestic, samen met onderhandelaars van de vredesconferentie van Versailles. Charles D.B. King is de gezant van Liberia en John Maynard Keynes een Britse econoom. Ze zijn alle drie op zoek naar vrijheid. Elk op hun manier. De drank vloeit, de gesprekken ook en dan slaat de vonk over. Tussen Keynes en Lopokova.

Auteur en regisseur Stijn Devillé mixt geschiedenis met een dosis verbeelding om een verhaal te vertellen over onrecht, uitbuiting en onderdrukking, maar ook over verleiding en een ontluikende liefde die voor altijd blijkt te zijn.

Met Clara Cleymans (“Ze doet dat con brio, met een spervuur aan komische effecten” Pzazz) en Michael Pas (“Een zwierige Keynes”**** Het Nieuwsblad) in een glansrol.